

ΧΡΟΝΙΚΑ

— ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ —

Τὸ ἄλας ἐν τῷ τροφῇ τῶν ζώων.

Ἡ παραγωγὴ τοῦ ἀλατος ἀπό τινων ἡρχισε
νὰ λαμβάνῃ μεγάλην ἀνάπτυξιν· ἔκτος τῶν πολλῶν
ἔφαρμογῶν, διὸ εὐρίσκει ἐν τῇ βιομήχανίᾳ ἡρχισε νὰ
γίνηται χρῆσις αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ γεωργικῇ οὐχὶ ὅμως
εἰς μέγαν βαθμόν.

Ως θρεπτικὴ ούσια τῶν ζώων ἵππου, βοῦς, προ-
βάτου, χοίρου, τὸ ἄλας ἐπιφέρει τὰ ἑξῆς ἀξιαὶ λόγου,
ἀποτελέσματα.

1.—Συντελεῖ εἰς τὴν ταχυτέρων αὐτῶν αὔξησιν.

2.—Ἐξασκεῖ μεγάλην ἐπιδρασιν ἐπὶ τῆς ποιό-
τητος τοῦ γάλακτος.

3.—Βελτιώνει τὴν ποιότητα τῶν σακρῶν των.

4.—Ἐπαιυξάνει τὴν παραγωγικήν δύναμιν τῶν
ζώων τούτων.

5.—Ἐνεργεῖ εἰς βαθμόν τινας ὡς μέσον προφυ-
λακτικὸν κατὰ τῶν ἐπίζωτιῶν καὶ

6.—Διπλασιάζει ἡ τριπλασιάζει τὸ ἀζωτον τῆς
ούρειας καὶ συνεπῶς καθιστᾷ τὴν ἀξίαν τῶν λιπαριμά-
των διπλασίαν ἡ τριπλασία.

Πρέπει ὅμως νὰ γίνηται κανονικὴ χρῆσις αὐτοῦ
ἐν δεούσῃ ἀναλογίᾳ (1 χιλιόγραμμον ἀλατος ἐν μίκει
μετὰ 100 χιλιογρ. ἔηρῶν τροφῶν), ἀλλως τὸ πολὺ^ν
γίνεται βλάβης μελλον παρὰ ὠρελείκης πρόξενον.

Ἐν Σουηδίᾳ ἡ ἡμερησία δόσις ἀλατος διὰ τοὺς
βόας εἶναι 150 γραμμάρια (50 δράμαια περίπου) διπλα-
σιάζεται δὲ τὸ ποσόν τοῦτο διὰ τὰ πρὸς σφραγήν προω-
ρισμένα ζῷα.

Ἐν Ἀγγλίᾳ δίδουσιν εἰς τὸν ἵππον 170 γραμμ.
καθ' ἑκάστην, εἰς τὴν ἀγελάδα 125 γρ. εἰς τὸν βοῦν
170 γρ. καὶ τὸν μύσχον 30 γρ. καὶ εἰς τὸ πρόβατον
15—20 γρ.

Ἐν Βελγίῳ δὲ αὐτὴ ἡ κυβέρνησις δι' ἀποφάσεως
τῆς 29 Ιανουαρίου 1847 ἀνεγνώρισεν ἐπιτήμως τὴν
χρησιμότητα τοῦ ἀλατος πρὸς τροφὴν τῶν ζώων καὶ
ἄριστης ποσὸν μέχρις 100 γραμμαρίων καθ' ἑκάστην διὰ
τὰ μεγάλα ζῷα καὶ 20—25 γραμ. διὰ τὸν χοῖρον καὶ
τὸ πρόβατον.

*

Τεχνητὴ παραγωγὴ καπνοῦ ἐκ χάρτου.

Ἐξ Ἀμερικῆς καὶ τοῦτο. Ἀπό τινος χρόνου ἡρ-
χισαν νὰ γίνωνται ἐν Ἀμερικῇ δοκιμαὶ πρὸς κατα-
σκευὴν καπνοῦ ἐκ χάρτου. Καθ' ἡ ἀναγνώσκομεν ἐν
τῇ Ἀμερικανικῇ ἐφημερίδι Circulaire des Fabricants de papier, ἐν ἐκ τῶν μεγαλητέρων ἐργοστά-
σίων τῆς Νέας Υόρκης παραπομένας μεγάλας ποσό-
τητας χάρτου, τῶν ὁποίων δὲ προορισμὸς εἶναι νὰ μετα-
ποιηθῶσιν εἰς καπνόν. Οἱ εἰς τὴν παραπομήν ταύτην
ἀσχολούμενοι βιομήχανοι διαποτίζουσι τὸν χάρτην
ἐμβαπτίζοντες αὐτὸν πολλὰς κατ' ἐπαναλήψιν φορᾶς
ἐντὸς ἐκχυλίσματος καπνοῦ· κατόπιν τὸν κόπτουσιν
εἰς φύλλα, τὸν σκορπίζωσιν ἐν εἰδίκοτες μηχανήμασιν,
ὅπου λαμβάνει τὴν ὄψιν καὶ τὰς νευρώσεις τῶν φύλλων
φυσικοῦ καπνοῦ.

Ἡ ἀπομίμησις εἶναι τοσοῦτον τελεία ὥστε οὐ μό-
νον οἱ γνῶσται τοῦ καπνοῦ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ καπνι-

σταὶ ἀπατῶνται. Ἐθεσαν ἡδη εἰς κυκλοφορίαν σιγα-
ρέτα τοιούτου καπνοῦ καὶ ἐπευφημήθησαν ὡς ἔξιρετα.

*
Ίδου καὶ ἄλλη πράκτικὴ ἐφαρμογὴ
τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτός.

Ἐν Ἀγίῳ Λουδοβίκῳ τῷν Ἡνωμένων Πολιτειῶν,
κατ' εἰσήγησιν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν ὁδῶν, κατεσκευ-
άσθησαν ἡλεκτρικαὶ λυχνίαι φέρουσαι ἐπὶ τῆς διαφρα-
νοῦς ὑάλου μεγάλοις γράμμασι γεγραμμένα τὰ ὄνο-
ματα τῶν διαφόρων ὁδῶν, ἐφ' ὧν ἐπρόκειτο νὰ ἀναρ-
τηθῶσι. Τοιουτόρπως ἐν καιρῷ νυκτὸς ἐκπέμπονται
τὰ γράμματα ἐκ τῶν λυχνιῶν ὑπὸ μορφὴν σκιῶν καὶ
ὅς ἐκ τοῦ μεγέθους των δύναται τις νὰ τὰ ἀναγνῶσῃ
ἔξι ἀποστάσεως 15 καὶ 20 μέτρων. Παραδειγμα ἀξιο-
σύστατον πρὸς ἔφαρμογὴν εἰς πάσας τὰς πόλεις ταῖς
φωτιζομέναις δι' ἡλεκτρικοῦ φωτός. N. G.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Πρὸς τὸν κύριον $\frac{X}{X}$ (purum mathematicum).

'Εργασθα.

Διστυχῶς ἀγνοοῦμεν ὑμᾶς· ἀλλως, ἔχοντες ὑπ'
ὅψει τὰς διὰ τοῦ ἀνωνύμου ἐπιστολικοῦ δελταρίου ἀ-
νακοινωθείσας ἡμῖν ἐν γλώσσῃ ἀνθηροτάτῃ βαθυγνώ-
μονας καὶ λογοτεχνικωτάτες ὑμῶν ὁδηγίες, ἡθέλο-
μεν παραχρῆμα διορίσην ὑμᾶς μισθωτὸν ὑποδιεισθυντὴν
τοῦ ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ, ἵνα οὕτω δοθῇ στάδιον ἔφαρμο-
γῆς καὶ διαδόσεως εἰς τὰ φωτὰ ὑμῶν τὰ πνευματικά,
ἄπειρα κρίμα βεβαίως ὅτι καταυγάζουσι μόνον τὰ πεν-
τάλεπτα ἐπιστολικὰ δελταρία καὶ τὴν ὑμετέρων ἀνώ-
νυμον μετριοφροσύνην! Quel dommage!

— ΕΦΕΚΘΕ —

Πρὸς τὴν δεσποινίδα 'Εστιάδη παρθένον.

'Εργασθα.

Ἐρωτᾶτε φιλοφρόνως ἡμᾶς ἂν εἴναι ἀκριβές ὅτι,
κοιμωμένη ἀπό τῆς ἐννάτης ὥρας τῆς ἐσπέρας καὶ τρε-
φομένη μόνον μὲν κωτελέτας, θὰ καταστήσητε γλυκυ-
τάτους τοὺς ὄφθαλμοὺς ὑμῶν, δροσερωτάτην τὴν ὄψιν
καὶ ἐν γένει τὸ πρόσωπον ἀγγελικόν. Τοῦτο, λέγετε,
ἐπληρωφρόθητε ἐκ τοῦ τελευταίου φύλλου τῆς ΕΣΤΙΑΣ.

Φιλομαθεστάτη κόρη, τὸ ἀκανθῶδες τοῦτο ζή-
τημα διστυχῶς ἀνάγεται εἰς τὴν Φυσιολογίαν τῆς
Ἐλαφρεῖς Φιλολογίας, ἐπιστήμην μεγάλην καὶ ὑψηλήν,
ἥς τὰ μυστήρια εἰς μόνους τοὺς ἐλαφροὺς φιλολόγους
θεοπνευστικῶς ἀποκαλύπτονται, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τοὺς
κοινοὺς τῶν θητῶν.

Ημεῖς, ὡς γινώσκετε, δὲν ἀνήκομεν — καὶ λυ-
πούμενοι πολὺ διὰ τοῦτο — εἰς τὴν προνομιούχον καὶ
ἐνδοξὸν ἐκείνην τάξιν.

Εἰς τὴν πρώτην πρὸς ὑμᾶς γράψασαν δεσποινίδα
— καὶ μαλιστα ἐπὶ χάρτου τόσον πολυτελοῦς — ἀπευ-
θύνομεν ἔγκαρδιωτάτας προσρήσεις, εὐχόμενοι αὐτῇ
γλυκύτατα ὄφθαλμων, δροσερότητα ὄψεως καὶ ἐν γένει
προσώπου ἀγγελικότητα δι' αὐτομάτου μελλον γενέσεως
ἢ δι' ὑπνων Ἐνδυμιώνικῶν καὶ διὰ τροφῶν κωτελικῶν.

Τύποις Πάσσαρη καὶ Βεργιανίτου